

Mariken van Nieumeghen, samenvatting

Dit verhaal uit 1515 gaat over Mariken, ze is een meisje dat samen met haar oom leeft net buiten Nijmegen (Nieumeghen).

Op een dag moet zij naar de stad gaan om boodschappen te doen. Helaas omdat dit nog al een stuk lopen is, als het laat wordt, moet ze van haar oom bij haar tante logeren.

Die avond was het dus al bijna donker dus ging ze maar naar haar tante.

Als ze aanklopt wordt ze oneerbiedig begroet en uitgescholden door haar tante. Boos zegt haar tante dat ze maar verdwaalt moet raken en niet mag logeren.

Huilend rent Mariken weg. Het is donker en ze moet door een bos. Na een stukje te hebben gelopen komt ze iemand tegen, hij heet Munnen. Hij vraagt haar om mee te komen, dat doet ze.

Ze gaan naar Den Bosch waar ze veel zondigen.

Die ochtend toen Mariken niet thuis kwam was haar oom naar haar tante gegaan, na een vurige discussie ging hij weer weg. Niet veel later vermoorde de tante zichzelf.

Na een paar jaar wou Mariken toch terug naar haar geboorte stad, na het vaak vragen aan Munnen liet hij het toe.

Toen ze in de stad aan kwamen was er een uitvoering op straat, over de duivel. Mariken wou dit bekijken maar Munnen liet het niet toe. Mariken bleef maar door vragen. Munnen werd het zat en gooide haar in de lucht.

Net toen dat gebeurde kwam haar oom, hij was een heilige en ging dus bidden. Door zijn gebeden toen ze viel overleefde ze het en werd Munnen weg gejaagd.

Mariken kon er niet mee leven en ging biechten, maar iedere priester zei dat hij het niet kon doen. Uiteindelijk kwamen ze bij het Vaticaan en kon zelfs de Paus haar niet helpen, hij zei dat ze 3 metalen ringen moest dragen die er niet afkunnen, totdat ze verholpen was van al haar zonden. Na een lange tijd vielen ze er eindelijk af, en ze leefde nog lang en gelukkig.